

Sad: Jeg antager ikke, at jeg stuffer mig selv, naar jeg gaar ud fra som givet, at dette Lovforslag hører til dem, der dog absolut ville blive fremmede. Hvad angaar den anden Afdeling af Lovforslaget, da er det jo nemlig ikke alene Noget, som er i allerhøieste Grad nyttigt og ønskeligt, men det er i allerhøieste Grad paatrængende. Efter de Dplysninger, som foreligge for os i de Bemærkninger, der ere knyttede til Lovforslaget, og efter det, vi forøvrigt ogsaa paa anden Maade vide, er der jo den allerhøieste Trang til at faae oprettet en ny og temmelig betydelig Sindsfygeanstalt, og de Lidelser, som paafores Befolkningen, ikke alene den Del af Befolkningen, der kan trænge til at blive helbredet her eller til at faae et Asyl, men ogsaa Familierne, ved Mangelen paa Sindsfygeanstalter, ere saa store, at jeg som sagt anser det for givet, at dette Lovforslag vil blive fremmet, og at man ikke længer opsætter at sætte sig i Bevægelse for at bygge den Anstalt, som er paatænt, og som synes at kunne faae en meget god Veligheden i Nærheden af Midelfart. Jeg skal derfor ikke opholde mig videre herved; thi de Bemærkninger, som forøvrigt kunne knyttes til denne Del af Lovforslaget, ville jo passende kunne komme frem ved en senere Veilighed, naar der foreligger yderligere Dplysninger om, hvorledes man har paatænt, at Bygningerne og andre Forhold skulle ordnes. Naar jeg har bedet om Ordet, er det derfor egentlig, fordi jeg har en enkelt Bemærkning at gjøre til den første Del af Lovforslaget. Denne Del af Lovforslaget gaar jo nærmest ud paa at flytte Omkostningerne fra de overordnede Kommuner til Statskassen; det er Noget, jeg i og for sig ikke har Noget imod. Jeg anser det for at være ganske naturligt. Der har jo i saa Henseende været et underlig blandet Forhold hidtil, idet Staten i visse Henseender har staaet som den Styrende, medens de overordnede Kommuner, ikke hver enkelt for sig, men i større Afdelinger, som vi ellers ikke kjende, have bidraget deres til Dækningen af Udgifterne, hvilke vi jo ogsaa finde opførte paa Finantsloven, fordi Staten staaer i Forskud for dem. Hele det ellers temmelig ukjendte og blandede Forhold synes jeg, at det kunde være ganske ønskeligt at komme bort fra. Der er jo Ingen, der kan skjule for sig selv, at herved vil der ogsaa ske nogen Forandring i Bestatningen, idet den største Del af Udgifterne til Sindsfygevesenet, der nu foreslaas at skulle gaa over til Statskassen, hidtil har hvilet paa Hartkornet. Gennem dette Lovforslag vil der altsaa ske en Vættelse for Hartkornet, men jeg til-

staar, at denne Omflytning er ikke større, end at jeg, naar jeg tillige betragter de Memper, der dog ere ved Hartkornbestatningen, anser det for ret rimeligt, at man gaar ind paa Forandringen og altsaa vedtager Lovforslaget. — Derimod er der en enkelt Bestemmelse i dette Lovforslag, som jeg ikke kan skjønne har truffet det Rette. Derved sigter jeg til Bestemmelsen i § 4 om den Godtgjørelse, der skal tilfalde Kjøbenhavn, saalange indtil ogsaa dets Sindsfygeanstalt kommer ind under Staten, og Omkostningerne altsaa dækkes af Staten ikke alene for de andre Sindsfygeanstalter; men ogsaa for denne. Der staaer nemlig den Bestemmelse, at Kjøbenhavn skal have Dækning i Forhold til dets Folketal. Jeg tilstaar, at det staaer mig ikke ganske klart, at dette kan være rigtigt, og endnu mindre staaer den Begrundelse deraf mig klar, som findes i Anmærkningerne. Jeg veed jo ikke, hvilke Forhandlinger der have fundet Sted med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Det Gæste, jeg kjender herom, er, hvad der staaer i Anmærkningerne, og der staaer, at man ogsaa har tænkt sig en Beregning efter Antallet af Sindsfyge i Landet, men at dette vilde være misligt bl. A. ogsaa af den Grund, at det ikke er muligt at kjende de Sindsfyges Antal. Jeg tilstaar, jeg forstaar ikke denne Motivering; thi jeg er fuldstændig enig i, at det at fordele Omkostningerne efter de Sindsfyges Antal i Almindelighed i de forskjellige Landsdele kunde der ikke være Tale om. Det forekommer mig derimod, at naar der er en Lov af dette Hovedindhold, og som tilsigter, at for Fremtiden skulle Udgifterne til Alt, hvad der vedrører Sindsfygeanstalterne, dækkes af Statskassen, saa er det naturligt, at den Kommune, som bliver tilbage, faar Dækning af Statskassen efter det Antal, som findes paa vedkommende Anstalt, forholdsmaessig, efter hvad det koster Staten paa dens Anstalter. Staten skulde jo, hvis den overtog det Hele, dække det Hele. Naar den altsaa bliver fri for f. Ex. 100 Patienter, fordi de underholdes paa et andet Sted, saa forekommer det mig, at den fornøstigtvis burde godtgjøre, hvad de ellers vilde have kostet den. Det kan ikke antages, at de, der komme fra Kjøbenhavns Kommune, ville koste mindre end de, der komme omkring fra Landet. Det kan ikke antages. Koste de mere, er jeg fuldstændig villig til at gaa ind paa, at saa afholder Kjøbenhavns Kommune det selv. Det forekommer mig, at selve Lovforslagets Indhold byder, at der bliver Dækning efter de Sindsfyges Antal, som der er paa de Kjøbenhavnske Anstalter, i Forhold til, hvad et lignende Antal koster Statskassen paa de